

SELETUSKIRI

maaeluministri määruse „Maaeluministri määruste muutmine” eelnõu juurde

1. Sissejuhatus

Maaeluministri määruse „Maaeluministri määruste muutmine” eelnõu on ette valmistatud kalandusturu korraldamise seaduse § 19 lõike 1, § 21 lõike 2, § 24 lõigete 3 ja 7, § 25 lõike 2, § 26 lõike 3 ning § 36 lõike 8 alusel.

Määruse eelnõu ja seletuskirja on koostanud Maaeluministeeriumi kalamajandusosakonna turukorralduse ja kaubanduse büroo peaspetsialist Maarja Purik (maarja.purik@agri.ee, tel 625 6223) ja Maaeluministeeriumi kalamajandusosakonna kalanduse arengu büroo nõunik Sirli Nellis (sirli.nellis@agri.ee, tel 625 6179), juriidilise ekspertiisi eelnõule tegi Maaeluministeeriumi õigusosakonna peaspetsialist Gregori Palm (gregori.palm@agri.ee, tel 625 6206) ning keeleliselt toimetas eelnõu sama osakonna peaspetsialist Laura Ojava (laura.ojava@agri.ee, tel 625 6523).

Määruse eelnõu eesmärk on muuta üheksat maaeluministri määrust: 5. veebruari 2016. a määrust nr 5 „Kalapüügi- ja vesiviljelustoodetele uute turgude leidmise ning kalapüügi- ja vesiviljelustoodete teavitus- ja tutvustuskampaaniate toetus”, 12. oktoobri 2015. a määrust nr 10 „Teadlaste ja vesiviljelusettevõtjate koostöötoetus”, 12. oktoobri 2015. a määrust nr 9 „Teadlaste ja kalurite koostöötoetus”, 8. septembri 2015. a määrust nr 2 „Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi rakenduskava 2014–2020” tehnilise abi toetus”, 13. novembri 2015. a määrust nr 16 „Kalandusandmete kogumise toetus”, 12. veebruari 2016. a määrust nr 7 „Kalanduse kontrolli ja järelevalve toetus”, 25. novembri 2015. a määrust nr 19 „Kalanduspiirkonna kohaliku arengu strateegia rakendamine”, 20. detsembri 2016. a määrust nr 71 „Vesiviljeluse innovatsioonitoetus” ning 20. detsembri 2016. a määrust nr 70 „Kalapüügi innovatsioonitoetus”.

„Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi rakenduskava 2014–2020” meetmete esimesed taotlusvoorud on toimunud, samuti on menetletud maksetaotlusi. Taotluste menetlemise käigus on ilmnunud määrustes esinevad ebatäpsused ja lüngad. Samuti on protsessi käigus selgunud võimalused haldus- ja töökoormuse vähendamiseks.

2. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõu §-s 1 muudetakse maaeluministri 5. veebruari 2016. a määruse nr 5 „Kalapüügi- ja vesiviljelustoodetele uute turgude leidmise ning kalapüügi- ja vesiviljelustoodete teavitus- ja tutvustuskampaaniate toetus” § 3 lõike 1 punkti 1, kus asendatakse sõnad „eksponendi ühe esindaja” sõnadega „eksponendi kahe esindaja”. Muudatuse vajadus on tingitud keerulisest turusituatsioonist, milles kalandussektor on olnud viimased paar aastat, kui 2014. aasta augustis kehtestas Venemaa Föderatsioon Euroopa Liidu toiduainetele, sh kalapüügi- ja vesiviljelustoodetele, sisseveekeelu. Venemaa oli Eesti kalandustoodetele oluliseks sihtturuks, aastatel 2012–2014 eksporditi Venemaale kogu kalandustoodete ekspordiväärtusest ca 10% ning ekspordikogusest ca 30%. Pärast embargo kehtestamist on Eesti kalandustoodete eksport vähenenud väärtuseliselt 25%.

Teiseks oluliseks muudatuseks on määruse § 5 lõike 3 muutmine, kus asendatakse sõnad „üleriigilise levikuga ajalehes” sõnadega „ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded”. Algselt oli planeeritud, et Maaeluministerium avalikustab oma veebilehel ja üleriigilise levikuga ajalehes (milleks on Postimees või mõni teine suure tiraažiga päevaleht) teate, milles kutsus mittetulundusühinguid esitama taotlust nende nimetamiseks toetuse kasutamise kavas. Kuulutuse avaldamise asemel on otstarbekam avaldada teade taotlusvoorude avamise kohta ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded, kuna kuulutuse avaldamise kulud üleriigilise levikuga ajalehes ulatuvad sadadesse eurodesse (27. septembri 2016. a Postimehe numbris ilmunud kuulutuse maksumus oli koos käibemaksuga 803 eurot ja 10 senti). Avaldades kuulutusi edaspidi Ametlikes Teadaannetes, säästame oluliselt eelarvevahendeid, samuti on Ametlikes Teadaannetes avaldamine vähem aeganõudev. Maaeluministeriumi veebilehel avaldamise korda ei muudeta.

Samuti muudetakse määruse § 12 lõike 1 punkti 3 sõnastust, jättes sellest välja sõna „ühe esindaja“ ning täiendades lauset lõpus sõnadega, et pardakaardi koopia asemel võib taotleja esitada transpordiettevõtte kinnituse isiku reisil viibimise kohta. Viimane täiendus on tingitud varasemate aastate kogemusest, kui toetuse taotlejal või tema esindajal ei ole ette näidata transpordipiletit ega selle koopiat. Selle on osalt tinginud võimalus lasta transporditeenust pakkunud ettevõtetel edastada piletit SMS-na. SMS-le saabunud piletit või QR-koodist saab teha valguskoopia, mis tuleb PRIA-le esitada. Samuti on aktsepteeritav transporditeenust pakkunud ettevõtte kinnitus, et taotleja viibis asjaomastel kuupäevadel reisil. Kokkuvõtvalt võib öelda, et eelpool loetletud muudatuste eesmärgiks on messide külastuse toetamine senise ühe eksponendil osaleva ettevõtte esindaja asemel kahe esindaja omaga, hüvitades neile osaliselt messi osavõtutasu, viisa-, sõidu- ja majutuskulu ning reisikindlustuskulu. Samuti on täiendatud esitatavaid reisi tõendavaid dokumente ja nende esitamise korda.

Eelnõu §-s 2 muudetakse maaeluministri 12. oktoobri 2015. a määruse nr 10 „Teadlaste ja vesiviljelusettevõtjate koostöötoetus” § 5 lõiget 3, milles asendatakse sõnad „üleriigilise levikuga ajalehes” sõnadega „ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded”. Muudatuse tegemise põhjused on samad, mis on nimetatud eelnõu seletuskirjas § 1 punkti 3 kohta. Otstarbekam on kasutada ametlikku väljaannet Ametlikud Teadaanded kui üleriigilist päevalehte.

Eelnõu §-s 3 muudetakse maaeluministri 12. oktoobri 2015. a määruse nr 9 „Teadlaste ja kalurite koostöötoetus” § 5 lõiget 3, milles asendatakse sõnad „üleriigilise levikuga ajalehes” sõnadega „ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded”. Muudatuse tegemise põhjused on samad, mis on nimetatud eelnõu seletuskirjas § 1 punkti 3 kohta. Otstarbekam on kasutada ametlikku väljaannet Ametlikud Teadaanded kui üleriigilist päevalehte.

Eelnõu §-s 4 muudetakse maaeluministri 8. septembri 2015. a määrust nr 2 „Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi rakenduskava 2014–2020” tehnilise abi toetus”.

Punktiga 1 jäetakse määruse § 9 lõikest 1 välja tekstiosa „iga kuu 15. tööpäevaks” ning **punktiga 2** täiendatakse sama paragrahvi lõikega 1¹ järgmises sõnastuses: „(1¹) Toetuse saaja esitab korraldusametile maksetaotluse vähemalt kord kuus hiljemalt iga kuu 12. kuupäevaks, kui maksetaotluses esitatud abikõlblike kulude maksumus on üle 15 000 euro.” Muudatuse eesmärk on täpsustada kehtivat sätet ning vähendada nii

toetuse saaja halduskoormust kui ka menetleja töökoormust. Kehtivat sõnastust võib mõista selliselt, et maksetaotluse peab esitama igal kuul olenemata kulude suuruselt. See ei ole mõistlik praktika. Muudatuse tulemusena peab esitama taotluse siis, kui kulud ületavad 15 000 eurot. Samas ei ole keelatud maksetaotluse esitamine ka väiksemate kulude puhul.

Punktiga 3 asendatakse § 9 lõike 2 punktis 4 lauseosa „tööpäevad, töötasu, puhkusetasu, puhkusetoetus, lapsepuhkuse tasu, haigushüvitis, sotsiaalmaks, töötuskindlustusmaks ja palgakulu kokku koos juurdearvestustega” tekstiosaga „töötatud tööpäevad, töötasu ning makstud toetused ja hüvitised”. Muudatuse eesmärk on sõnastuse lihtsustamine ning ühtlustamine teiste meetmetega.

Punktiga 4 sõnastatakse § 9 lõike 2 punkt 8 järgmiselt: „ 8) tööajatabel, milles on toodud tegevuse elluviimisega seotud tööaeg tundides, kui ametnik või töötaja täidab samas asutuses lisaks toetatava tegevuse elluviimisele ka muid tööülesandeid.” Muudatuse eesmärk on sätte täpsustamine ja auditite käigus ilmnunud asjaolude täpsem reguleerimine.

Punktiga 5 kehtestatakse määruse lisa 1 uues sõnastuses. Muudetakse lisa 1 punkti 4. Alapunkti 1 tekst asendatakse sõnadega „rakenduskava rakendamise seotud kulud” ning loetelu täiendatakse alapunktiga 8 „muud kulud”. Muudatuse eesmärk on tagada, et toetuse taotluses esitatud andmed oleksid kooskõlas komisjoni rakendusmäärusega (EL) nr 1242/2014, milles sätestatakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 508/2014 (Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta) eeskirjad tegevuste kohta esitatavate kumulatiivsete andmete jaoks (ELT L 334, 21.11.2014, lk 11–38). Nii on tagatud korrektsete seireandmete kogumine ning ühtlustatud aruannete esitamine.

Eelnõu §-s 5 muudetakse maaeluministri 13. novembri 2015. a määruse nr 16 „Kalandusandmete kogumise toetus” § 9 samadel põhjustel nagu tehnilise abi toetuse määrust.

Punktiga 1 jäetakse § 9 lõikest 1 välja tekstiosa „iga kuu 15. tööpäevaks” ning **punktiga 2** täiendatakse sama paragrahvi lõikega 1¹ järgmises sõnastuses: „(1¹) Toetuse saaja esitab korraldusasutusele maksetaotluse vähemalt kord kuus hiljemalt iga kuu 12. kuupäevaks, kui maksetaotluses esitatud abikõlblike kulude maksumus on üle 10 000 euro.” Muudatuse eesmärk on täpsustada kehtivat sätet ning vähendada nii toetuse saaja halduskoormust kui ka menetleja töökoormust. Kehtivat sõnastust võib mõista selliselt, et maksetaotluse peab esitama igal kuul olenemata kulude suuruselt. See ei ole mõistlik praktika. Muudatuse tulemusena peab esitama taotluse siis, kui kulud ületavad 10 000 eurot. Samas ei ole keelatud maksetaotluse esitamine ka väiksemate kulude puhul.

Punktiga 3 asendatakse § 9 lõike 2 punktis 4 lauseosa „tööpäevad, töötasu, puhkusetasu, puhkusetoetus, lapsepuhkuse tasu, haigushüvitis, sotsiaalmaks, töötuskindlustusmaks ja palgakulu kokku koos juurdearvestustega” tekstiosaga „töötatud tööpäevad, töötasu ning makstud toetused ja hüvitised”. Muudatuse eesmärk on sõnastuse lihtsustamine ning ühtlustamine teiste meetmetega.

Punktiga 4 muudetakse § 9 lõike 2 punkti 8 järgmises sõnastuses: „ 8) tööajatabel, milles on toodud tegevuse elluviimisega seotud tööaeg tundides, kui ametnik või

töötaja täidab samas asutuses lisaks toetatava tegevuse elluviimisele ka muid tööülesandeid”. Muudatuse eesmärk on sätte täpsustamine ja auditite käigus ilmnunud asjaolude täpsem reguleerimine.

Eelnõu §-s 6 muudetakse maaeluministri 12. veebruari 2016. a määruse nr 7 „Kalanduse kontrolli ja järelevalve toetus” § 9 lõiget 1, millest jäetakse välja tekstiosa „iga kuu 15. tööpäevaks”. Selle meetme puhul ei ole valdavalt tegemist jooksvate kuludega, seega ei ole mõistlik nõuda kuludokumentide regulaarset esitamist.

Eelnõu §-s 7 muudetakse maaeluministri 25. novembri 2015. a määrust nr 19 „Kalanduspiirkonna kohaliku arengu strateegia rakendamine”.

Punktiga 1 sõnastatakse määruse § 6 lõige 2 punkt 4 järgmiselt: „4) koelmuulade loomine või taastamine ja kalaliigi veekogusse asustamine riikliku majandamiskava alusel, mis on suunatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 508/2014 artikli 63 lõike 1 punktis c sätestatud eesmärgi saavutamisele (edaspidi koos *neljas tegevussuund*)“. Muudatus on vajalik angerja asustamise võimaluse pakkumiseks üheks elluviidavaks tegevuseks kohalike arengustrateegiate elluviimisel. Asustamine on toetatav ainult sellisel juhul, kui see on liidu õigusaktis selgesõnaliselt ette nähtud looduskaitsemeetmena. Asustamisel looduskaitse meetmena tuleb järgida Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 508/2014 artiklis 37 toodud tingimusi. Riikliku majandamiskava all peetakse silmas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1380/2013, 11. detsember 2013, ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ artikli 9 alusel koostatud majandamiskava, mis on Euroopa Komisjoni poolt heakskiidetud.

Kui kohalik algatusrühm näeb oma kalanduspiirkonnas tegevuse elluviimise vajadust ja planeerib taotleda toetust asustamise eest, tuleb kohalikku arengustrateegiat määruse § 9 kohaselt muuta (kirjeldada strateegias tegevuse vajadust, millised on tegevuse eesmärgid ja mõõdetavad tulemused).

Punktiga 2 täiendatakse määruse § 17 lõiget 1 punktiga 22 järgmises sõnastuses: „22) mootorsõiduki kütuse-, liikluskindlustus-, kaskokindlustus-, hooldus- ja remondikulu.“. Täiendus on vajalik, et selgemalt välja tuua algatusrühma abikõlblikud kulud mootorsõiduki kasutamise osas.

Punktiga 3 sõnastatakse määruse § 22 lõige 2 järgmiselt: „(2) Kui määruse alusel antav toetus kvalifitseerub vähese tähtsusega abiks, kohaldatakse Euroopa Komisjoni määrust (EL) nr 1407/2013, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes (ELT L 352, 24.12.2013, lk 1–8), Euroopa Komisjoni määrust (EL) nr 1408/2013, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes põllumajandussektoris (ELT L 352, 24.12.2013, lk 9-17) või Euroopa Komisjoni määrust (EL) nr 360/2012, Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid osutavatele ettevõtjatele antava vähese tähtsusega abi suhtes (ELT L 114, 26.4.2012, lk 8–13).”

Paragrahvi lõige 2 ja lõige 3 viidi algselt määrusesse sisse eesmärgiga, et juhul kui toetatav tegevus kvalifitseerub riigiabiks, siis ei antaks nende tegevuste elluviimiseks toetust üle vähese tähtsusega abi piirmäära summa. Määrusega muudatusega

täpsustatakse lõike 2 sõnastust ja vähese tähtsusega abi regulatsioon rakendamine sõnastatakse tingimuslikult. Teise, kolmanda ja viienda tegevussuuna tegevused ei lähe vähese tähtsusega abi regulatsiooni alla juhul kui ei ole tegemist majandustegevusega või kui tegevustel on marginaalne mõju liikmesriikidevahelisele kaubandusele. Euroopa Komisjon ütleb riigiabi mõiste teatistes, et mitmel juhul on leitud, et „teatavatel tegevustel on konkreetsete asjaolude tõttu üksnes kohalik mõju ja seetõttu ei mõjutanud need liikmesriikidevahelist kaubandust. Sellistel juhtudel kontrollis komisjon eelkõige, et abisaaja tarnis kaupu või teenuseid liikmesriigi piiratud piirkonda ja tõenäoliselt ei meelita ligi kliente teistest liikmesriikidest, ning et tal ei olnud võimalik ette näha, et meetmel on rohkem kui vähene mõju piiriülestele investeerimis- või asutamistingimustele.“ Sel põhjusel ei lugenud komisjon riigiabiks väga kohaliku mõjuga äritegevust (kohtulahendid N 258/2000, Dorsteni veekeskus, N 257/2007, toetused teatrilavastuseks Baskimaal, N 610/2001, Baden-Württembergi turismi infrastruktuuri kava, N 486/2002 Visby kongressisaal, SA33243 Jornal de Madeira). Nende otsuste ühised tunnused on: abi ei meelita investeringuid, kaubad/teenused kohaliku iseloomuga, mõju naaberriikide tarbijatele ei ole märkimisväärne. Sellisel juhul ei ole vajadust reguleerida tegevust vähese tähtsusega abi kaudu. Juhul kui PRIA kvalifitseerib toetatava tegevuse vähese tähtsusega abiks, kohaldatakse Euroopa Komisjoni määruses (EL) nr 1407/2013, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes (ELT L 352, 24.12.2013, lk 1–8), Euroopa Komisjoni määruses (EL) nr 1408/2013, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes põllumajandussektoris (ELT L 352, 24.12.2013, lk 9-17) või Euroopa Komisjoni määrust (EL) nr 360/2012, Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid osutavatele ettevõtjatele antava vähese tähtsusega abi suhtes (ELT L 114, 26.4.2012, lk 8–13).

Punktiga 4 tunnistatakse kehtetuks § 22 lõige 3 tulenevalt punktis 3 sisseviidud muudatusest.

Punktiga 5 sõnastatakse määruse § 23 lõike 2 punkt 5 järgmiselt: „5) paragrahvi 2 lõikes 3 nimetatud ettevalmistava töö kulu, mis on tehtud enne 1. jaanuari 2014 või mis ületab 12 protsenti tegevuse, välja arvatud § 6 lõike 2 punktis 4 nimetatud tegevuse abikõlblikest kuludest või millele ei järgne tegevuse elluviimist tõendavaid kulusid;“. Muudatus on vajalik, kuna neljanda tegevussuuna tegevuste planeerimise käigus on selgunud, et tegevuse elluviimiseks vajalik projekteerimistöö maksumus võib ületada määruses toodud 12% piirmäära ning sellega muutuks ettevalmistava töö kulu osaliselt mitteabikõlblikuks, mis omakorda sunnib taotlejaid tegevuse elluviimisest loobuma. Kuivõrd koelmualade loomise ja taastamisega seotud tegevused on meetme tegevuste raames väga olulise tähtsusega ning millele on laiem avalik huvi ja positiivne mõju kalaressursile, siis selle tegevussuuna puhul piirmäär ei kehti.

Punktiga 6 sõnastatakse määruse § 23 lõike 2 punkt 18 järgmiselt: „18) sõiduauto, mootorratta ja sellise N-kategooria veoauto, mis on tootja poolt valmistatud enam kui kolme istmekohaga ja mille kaubaruum ei ole eraldatud istmekohtadest püsiva vaheseinaga, ostmise või liisimise kulu;“. Muudatusega on vajalik täpsustada, et projektitoetuse taotlemisel ei ole abikõlblik ka selline N-kategooria veoauto, mis on tootjapoolt valmistatud enam kui kolme istmekohaga ja millel kaubaruum ei ole osa sõidukist, ostmise või liisimise kulu ehk teisisõnu sellised tarbesõidukid, mis on

kasutatavad sõiduautona, kuid tulenevalt siseriiklikust regulatsioonist, on registreeritud veoautodeks.

Punktiga 7 täiendatakse § 24 lõiget 4 punktiga 3 järgmises sõnastuses: „3) riigitulundusasutus.”. Muudatuse eesmärk on laiendada neljanda tegevussuuna tegevuse elluviimisel taotlejate ringi selleks, et tõhustada neljanda tegevussuuna tegevuste elluviimist ja ellu viia programmiperioodil seatud eesmärgid. Riigimetsa Majandamise Keskusel on teadmised ja kogemused, samuti kvalifitseeritud eksperdid ja spetsialistid koelmualade tööde tegemiseks, mis on oma olemuselt küllaltki keerulised, vajavad ametkondadelt mitmeid erinevaid kooskõlastusi, tööde tegemise lubasid, koostööd teadlastega jms. Selleks, et neljanda tegevussuuna tegevused ei jääks ellu viimata selle tõttu, et kohalikel kalanduspiirkondadel puuduvad vajalikud teadmised ja kogemused, kaasatakse toetuse taotlejate ringi Riigimetsa Majandamise Keskus.

Punktiga 8 sõnastatakse määruse § 26 lõige 1 punkt 5 järgmiselt:

„5) ehitusloa või ehitusteatise ära kiri, ning asjakohase ehitusprojekti ära kiri, kui toetatavaks tegevuseks on ehitamine ehitusseadustiku tähenduses ja nimetatud dokumendid on ehitusseadustiku alusel nõutud;”. Muudatus on vajalik selleks, et täpsustada ehitamisega seotud dokumentatsiooni esitamist projektitaotluse juurde ja viia sõnastus täpsemalt kooskõlla ehitusseadustikuga. Hetkel kehtiva määruse sõnastuse järgi tuleb ehitise põhiprojekt esitada igal juhul, kuid kehtiva ehitusseadustiku järgi osadel juhtudel ehitusprojekti esitama ei pea. Muudatuse eesmärk on ehitusprojekti esitamise nõue viia kooskõlla ehitusseadustikuga ehk juhul kui ehitusseadustikus ei ole ehitusprojekt kohustuslik, siis ei ole tarvis seda lisada ka projektitoetuse taotluse dokumentatsiooni juurde. Asjakohase ehitusprojekti all peetakse silmas seda, et taotluse juurde tuleb esitada selline ehitusprojekt, mis on nõutud ehitusteatise või ehitusloa esitamisega ja mille alusel saab PRIA kontrollida ehitise eelarvelist maksumust ja kindlaks määrata toetuse suuruse. Juhul kui on tegemist lammutamisega, siis sellisel juhul esitatakse ehitusprojekt ehitise lammutamiseks. Lähtuda tuleb majandus- ja taristuministri 17.07.2015 määrusest nr 97 „Nõuded ehitusprojektile”¹⁴.

Punktiga 9 sõnastatakse määruse § 26 lõige 1 punkt 6 järgmiselt: „6) dokumendi ära kiri, mis tõendab, et ehitise või muu objekt, mida ehitatakse või kuhu seadmed või vahendid paigutatakse, sealhulgas mootorsõiduk, kuulub taotleja omandisse või on antud taotlejale õiguslikul alusel kasutamiseks toetuse saamise tingimustes ettenähtud perioodiks;”. Muudatus on vajalik, et viia sisse sama nõue ka vahendite soetamisel nt mööbli soetamisel majutusasutusse.

Punktiga 10 sõnastatakse määruse § 26 lõige 3 järgmiselt: „(3) Kui projektitoetust taotletakse koelmuala loomiseks või taastamiseks, esitatakse lisaks lõikes 1 nimetatud dokumentidele järgmiste dokumentide ära kirjad:

- 1) avalik-õigusliku ülikooli kalabioloogia või kalanduse teadusalal töötava teadustöötaja, kes omab teaduskraadi, arvamuse;
- 2) Keskkonnaameti hinnang kavandatava töö ja keskkonnamõju hindamise algatamise vajalikkuse kohta;
- 3) Põllumajandusameti kooskõlastus, kui tegevus kavandatakse maaparandussüsteemi eesvoolu loetelusse kantud jõel või ojal;
- 4) maaomaniku luba.“. Muudatusega täpsustatakse, et nimetatud dokumendid tuleb esitada juhul kui toetust taotletakse koelmuala loomiseks või taastamiseks ning

nimetatud dokumente ei ole vaja esitada asustamisel. Samuti täpsustatakse, keda peetakse silmas kalandusteadlase all. Arvestades koelmuulade loomise ja taastamise tegevuse elluviimise keerukust ja laia mõju on vajalik vähemalt teaduskraadi omava teadustöötaja arvamus, kes omab kogemust Läänemere ökosüsteemide ja funktsioneerimise uurimise ja selgitamise ning selles leiduvate veorganismide ja -keskkonna seisundi hindamise ja prognoosimise kohta. Samuti on keskendunud mereelustiku ratsionaalse kasutamise tagamisele ja bioloogilise mitmekesisuse kaitsele. Lõikes kolm muudetud sõnastus on tehniline täpsustus ja sisu osas muudatusi ei ole.

Punktiga 11 täiendatakse määruse § 26 lõikega 6 järgmises sõnastuses: „(6) Kui projektitoetust taotletakse kala veekogusse asustamiseks, esitatakse lisaks lõikes 1 nimetatud dokumentidele asustamisloa ära kiri.“. Muudatus on vajalik seoses asustamise tegevuse toetamisega. Toetuse maksmisel tuleb esitada kala veekogusse asustamise akti (keskkonnaministri 19.06.2015 määrus nr 39) ära kiri määruse § 33 lg 1 punkt 4 alusel, mis tõendab tehtud töö elluviimist asustamise kontekstis.

Punktiga 12 sõnastatakse § 33 lõike 1 punkt 10 järgmiselt: „10) seminari, koolituse ja teabepäeva korraldamise korral teabepäeva päevakava ja osalejate nimekiri, millel on märgitud osalejate kontaktandmed ning nende allkirjad;“. Muudatusega täpsustatakse, et nimetatud dokumendid tuleb esitada ka seminari ja koolituse korral.

Eelnõu §-s 8 muudetakse maaeluministri 20. detsembri 2016. määrust nr 71 „Vesiviljeluse innovatsioonitoetus“. Paragrahvi 7 täiendatakse uue lõikega 5, mille kohaselt vastab taotlus hindamiskriteeriumite miinimumnõuetele, kui see on iga hindamiskriteeriumi eest saanud vähemalt ühe hindepunkti. See tähendab, et kui taotlus saab mõne hindamiskriteeriumi puhul null hindepunkti, ei ole võimalik seda taotlejat toetuse kasutamise kavasse nimetada. Muudatuse eesmärk on tagada, et toetust saaksid vaid jätkusuutlikud ja rakenduskava eesmärkidele kaasa aitavad tegevused. Samuti ühtlustatakse määrust teiste toetuse kasutamise kava alusel antavate toetuste määrustega.

Lisaks täiendatakse § 14 uue lõikega 7, mille kohaselt peab toetatav tegevus olema ellu viidud kahe kalendriaasta jooksul arvates taotluse rahuldamise otsuse tegemisest. Muudatuse eesmärk on mõjutada toetuse saajaid oma tegevusi tähtajaks ellu viima ja vältida tähtaegade mitmekordset pikendamist.

Eelnõu §-s 9 muudetakse maaeluministri 20. detsembri 2016. määrust nr 70 „Kalapüügi innovatsioonitoetus“. Muudatuste sisu ja eesmärgid on sarnased eelnõu §-s 8 tooduga.

Paragrahvi 7 täiendatakse uue lõikega 5, mille kohaselt vastab taotlus hindamiskriteeriumite miinimumnõuetele, kui see on iga hindamiskriteeriumi eest saanud vähemalt ühe hindepunkti. See tähendab, et kui taotlus saab mõne hindamiskriteeriumi puhul null hindepunkti, ei ole võimalik seda taotlejat toetuse kasutamise kavasse nimetada. Muudatuse eesmärk on tagada, et toetust saaksid vaid jätkusuutlikud ja rakenduskava eesmärkidele kaasa aitavad tegevused. Samuti ühtlustatakse määrust teiste toetuse kasutamise kava alusel antavate toetuste määrustega.

Lisaks täiendatakse § 14 uue lõikega 7, mille kohaselt peab toetatav tegevus olema ellu viidud kahe kalendriaasta jooksul arvates taotluse rahuldamise otsuse tegemisest. Muudatuse eesmärk on mõjutada toetuse saajaid oma tegevusi tähtjaks ellu viima.

3. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 (ELT L 149, 20.05.2014, lk 1–66). Samuti on eelnõu kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320–469), sätestatud nõuetega.

4. Määruse mõjud

Määruse jõustumine annab kalapüügi- ja vesiviljelustootjatele võimaluse efektiivsemalt ja madalamate kuludega leida oma toodetele uusi turuväljundeid, seeläbi säilitades oma konkurentsivõimet nii ühisturul kui ka kolmanda riikide turgudel. Toetuse andmine uute turgude leidmiseks on oluline just 2014. aastal Venemaa kehtestatud embargo tõttu. Idaturu osalise kaotamise tõttu on vajalik leida uusi välisurgete kodumaisele kalatoodangule.

Tehnilise abi ja tehnilise abiga sarnaste meetmete muudatused vähendavad nii toetuse saaja halduskoormust kui ka korraldusametuse töökoormust.

5. Määruse rakendamiseks vajalikud kulutused

Määruse rakendamine ei too kaasa kulutusi. Abikõlblike kulude laiendamine ei too kaasa meetme eelarvete suurendamist.

6. Määruse jõustumine

Määrus jõustub üldises korras.

7. Eelnõu kooskõlastamine

Eelnõu esitatakse kooskõlastamiseks Rahandusministeeriumile, Keskkonnaministeeriumile ja Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumile õigusaktide eelnõude elektroonilise kooskõlastamise infosüsteemi EIS kaudu. Ministeeriumid ei ole Vabariigi Valitsuse 13. jaanuari 2011. a määruse nr 10 „Vabariigi Valitsuse reglement“ § 7 lõike 4 kohaselt ettenähtud tähtjaks EISi kandnud kirja eelnõu kooskõlastamise või eelnõu põhjendatult kooskõlastamata jätmise kohta ning ei ole taotlenud tähtjaja pikendamist ega teatanud sellest ning seetõttu loetakse eelnõu kooskõlastatuks.

Eelnõu saadeti arvamuse andmiseks Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi 2014-2020 rakenduskava seirekomisjonile.

(allkirjastatud digitaalselt)

Illar Lemetti

Kantsler